Norma nr. 5/2013 referitoare la Orientările ESMA privind derogările pentru activităţile de formator de piaţă şi operaţiunile de pe piaţa primară

În vigoare de la 04 septembrie 2013
Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 563 din 04 septembrie 2013. Formă aplicabilă la 01 noiembrie 2023.

Art. 1. - Autoritatea de Supraveghere Financiară aplică Orientările ESMA privind derogările pentru activităţile de formator de piaţă şi operaţiunile de pe piaţa primară conform Regulamentului (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta normă.

Art. 2. - Entităţile vizate de orientările ESMA menţionate la art. 1 au obligaţia să ia toate măsurile în vederea respectării prevederilor acestor orientări.

Preşedintele Autorităţii de
Supraveghere Financiară,
Dan Radu Ruşanu

ANEXĂ
la normă

GHID
Derogări pentru activităţile de formator de piaţă şi operaţiunile de pe piaţa primară conform Regulamentului (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit

I. Domeniu de aplicare

1. Prezentul ghid se aplică firmelor de investiţii, instituţiilor de credit, entităţilor din ţări terţe, firmelor menţionate la articolul 2 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European şi a Consiliului privind pieţele instrumentelor financiare (MiFID).

2. Prezentul ghid se aplică în legătură cu notificarea privind derogarea pentru activităţile de formator de piaţă şi pentru dealerul primar autorizat conform articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit ("Regulamentul").

II. Definiţii

SEE: Spaţiul Economic European

Regulamentul ESMA: Regulamentul (UE) nr. 1.095/2010 al Parlamentului European şi al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorităţii europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare şi pieţe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE şi de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei

MiFID: Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind pieţele instrumentelor financiare

III. Scop

3. Scopul prezentului ghid este:

- să vină în sprijinul entităţii notificatoare în procesul de notificare, specificând şi descriind conţinutul notificării scrise şi furnizând un formular standard de notificare;

- să creeze o procedură comună de transmitere a formularului de notificare, de evaluare a eligibilităţii activităţilor entităţii notificatoare pentru derogare şi de monitorizare a condiţiilor de eligibilitate după ce se beneficiază de derogare.

IV. Obligaţii de conformare şi de raportare

Statutul ghidului

4. Prezentul document este un ghid publicat în temeiul articolului 16 din Regulamentul ESMA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul ESMA, autorităţile competente şi participanţii la pieţele financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta aceste ghiduri şi recomandări.

5. Autorităţile competente cărora li se aplică ghidul trebuie să se conformeze acestuia, încorporându-l în practicile lor de supraveghere, inclusiv în cazurile în care anumite orientări din cadrul documentului vizează în principal participanţii la pieţele financiare.

Obligaţii de raportare

6. Autorităţile competente cărora li se aplică prezentul ghid trebuie să notifice ESMA dacă se conformează sau intenţionează să se conformeze ghidului, menţionând motivele neconformităţii, în termen de două luni de la publicare. Formularul standard de notificare este disponibil pe site-ul ESMA.

7. Participanţii la pieţele financiare nu au obligaţia de raportare.

V. Context şi introducere

8. Regulamentul publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 24 martie 2012 este aplicabil începând de la 1 noiembrie 2012.

9. Articolul 17 din Regulament prevede derogarea pentru activităţile de formator de piaţă şi operaţiunile de pe piaţa primară. Dispoziţiile Regulamentului impun notificarea autorităţii competente cu privire la intenţia de a beneficia de respectiva derogare, după cum se stabileşte la articolul 17 alineatul (5) (statul membru de

origine pentru derogarea pentru activităţile de formator de piaţă) şi la articolul 17 alineatul (6) (autoritatea competentă relevantă în raport cu datoria suverană, pentru derogarea pentru dealerul primar autorizat), în timp ce activităţile derogate pot să se desfăşoare şi în alte jurisdicţii, în afara sferei de supraveghere a respectivei autorităţi. În cazul special al entităţilor din ţări terţe neautorizate în Uniune, notificarea trebuie să fie transmisă autorităţii competente pentru principalul loc de tranzacţionare din Uniune în care desfăşoară activităţi entitatea din ţara terţă (a se vedea secţiunea VII privind stabilirea autorităţii competente).

10. Pentru a se asigura condiţii echitabile de concurenţă, coerenţa practicilor pieţei şi convergenţa practicilor de supraveghere în SEE, ESMA a elaborat prezentul ghid privind activităţile de formator de piaţă, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Regulament şi privind o abordare comună a aplicării derogărilor conform articolului 17.

11. Conform articolului 2 alineatul (1) litera (k), "activităţile de formator de piaţă" înseamnă activităţile unei firme de investiţii, ale unei instituţii de credit, ale unei entităţi dintr-o ţară terţă sau ale unei firme menţionate la articolul 2 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2004/39/CE (MiFID), care este membră a unui loc de tranzacţionare sau a unei pieţe dintr-o ţară terţă, al cărui cadru juridic şi de supraveghere a fost declarat de Comisie ca fiind echivalent, în temeiul articolului 17 alineatul (2), atunci când acţionează în calitate de agent principal pentru un instrument financiar tranzacţionat într-un loc de tranzacţionare sau în afara acestuia, în oricare din următoarele moduri:

a. prin oferirea simultană a unor cotaţii de cumpărare şi de vânzare ferme de mărime comparabilă şi la preţuri competitive în scopul asigurării lichidităţii pieţei în mod regulat şi continuu;

b. în cursul activităţii sale obişnuite, prin executarea ordinelor clienţilor sau ca răspuns la solicitările clienţilor de a tranzacţiona;

c. prin limitarea riscului poziţiilor generate în urma executării sarcinilor menţionate la literele (a) şi (b).

12. Articolul 2 alineatul (1) litera (n) defineşte "dealerul primar autorizat" ca o persoană fizică sau juridică ce a semnat un acord cu un emitent de datorie suverană sau care a fost recunoscută în mod oficial drept dealer primar de către un emitent de datorie suverană sau în numele acestuia şi care, în temeiul respectivului acord sau al respectivei recunoaşteri, s-a angajat să acţioneze în calitate de agent principal în raport cu operaţiunile de pe piaţa primară şi de pe piaţa secundară legate de datoria emisă de respectivul emitent.

13. Dispoziţiile articolului 17 alineatul (1) menţionează derogări pentru entităţile care efectuează tranzacţii rezultând din activităţile de formator de piaţă de la obligaţiile de transparenţă privind poziţiile scurte nete pe acţiuni şi instrumente aferente datoriei suverane, restricţiile privind vânzările în lipsă fără acoperire de acţiuni şi de instrumente aferente datoriei suverane şi interdicţia de a încheia tranzacţii fără acoperire cu swapuri pe riscul de credit al datoriei suverane. Trebuie să se sublinieze că derogarea se aplică numai tranzacţiilor efectuate în cadrul activităţilor de formator de piaţă, astfel cum sunt definite în alineatul 11 literele (a)-(c); nu se aplică întregului domeniu de activitate al entităţii notificatoare. Astfel cum

se arată clar la considerentul 26, derogarea nu acoperă tranzacţiile în cont propriu ale respectivelor entităţi.

14. Conform articolului 17 alineatul (3) din Regulament, persoanelor cărora li se aplică derogări în calitate de dealeri primari autorizaţi, astfel cum sunt definiţi aceştia în articolul 2 alineatul (1) litera (n), nu li se cere să notifice poziţiile scurte nete pe datoria suverană, nu sunt supuse restricţiei privind vânzările în lipsă fără acoperire de instrumente aferente datoriei suverane şi nu li se interzice să încheie tranzacţii fără acoperire cu swapuri pe riscul de credit al datoriei suverane. Trebuie să se sublinieze faptul că derogarea nu se aplică întregului domeniu de activitate al dealerilor primari autorizaţi. Este, de asemenea, important să se ia în considerare că această derogare se aplică oricăror instrumente financiare, inclusiv swapurilor pe riscul de credit aferente datoriei suverane pentru care respectiva persoană este dealer primar autorizat şi acţionează în această calitate.

15. Aplicarea derogărilor conform articolului 17 alineatul (1) şi articolului 17 alineatul (3) se poate face numai în cazul în care a fost efectuată în scris notificarea prealabilă a intenţiei de a aplica derogarea către autoritatea competentă relevantă, cu cel puţin 30 de zile calendaristice înainte de data avută în vedere pentru prima aplicare a derogării.

16. Autoritatea competentă poate interzice aplicarea derogării de către persoana care trimite notificarea atunci când consideră că persoana în cauză nu satisface condiţiile pentru derogare. Interdicţia motivată va fi comunicată în scris în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea notificării complete, incluzând toate informaţiile relevante menţionate la punctul 65. Dacă autoritatea competentă consideră că notificarea satisface condiţiile de derogare, aceasta poate informa în consecinţă entitatea notificatoare fără să mai aştepte expirarea perioadei de 30 de zile calendaristice.

17. Se recunoaşte faptul că cerinţa referitoare la cele 30 de zile în avans prevăzută de Regulament poate prezenta dificultăţi de ordin practic în anumite cazuri (de exemplu, oferta publică iniţială). Într-un astfel de caz trebuie să fie notificată cât mai repede posibil autoritatea competentă, astfel încât să i se dea posibilitatea: i) să prelucreze notificarea într-o perioadă mai scurtă de 30 de zile şi ii) să confirme entităţii notificatoare că nu intenţionează să interzică aplicarea derogării. ESMA înţelege că o astfel de comunicare pozitivă expresă din partea autorităţii competente permite entităţii să aplice derogarea începând cu data la care primeşte notificarea.

18. În plus, autoritatea competentă în cauză poate decide în orice moment să retragă avantajele derogării, în cazul în care intervin schimbări în circumstanţele persoanei fizice sau juridice astfel încât aceasta nu mai satisface condiţiile de derogare. Acest lucru poate rezulta din propria iniţiativă şi evaluarea autorităţii competente sau dintr-o notificare ulterioară, primită conform articolului 17 alineatul (9) sau (10) de la persoana fizică sau juridică, specificând o schimbare care afectează capacitatea sa de a beneficia de derogare.

VI. Definiţia şi domeniul de aplicare a derogării pentru activităţile de formator de piaţă

19. Pentru a se asigura faptul că derogarea este aplicată în mod uniform este important să se ajungă la o înţelegere comună privind activităţile care fac obiectul derogării. Mai exact, pentru a se califica pentru derogare, activităţile de formator

de piaţă trebuie să fie realizate prin acţionarea în calitate de agent principal pentru un instrument financiar în oricare din cele două calităţi şi activităţi aferente de limitare a riscului specificate la articolul 2 alineatul (1) litera (k), fie în sau în afara unui loc de tranzacţionare, de către următoarele entităţi:

a. o firmă de investiţii care este membră a unui loc de tranzacţionare; sau

b. o instituţie de credit care este membră a unui loc de tranzacţionare; sau

c. o entitate dintr-o ţară terţă care este membră a unei pieţe dintr-o ţară terţă, al cărei cadru juridic şi de supraveghere a fost declarat echivalent de către Comisie în temeiul articolului 17 alineatul (2); sau

d. o entitate dintr-o ţară terţă care este membră a unui loc de tranzacţionare din Uniunea Europeană; sau

e. o firmă astfel cum a fost menţionată la articolul 2 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2004/39/CE, care este membră a unui loc de tranzacţionare.

20. Astfel cum rezultă din cele de mai sus, există 3 condiţii preliminare pentru ca activităţile specifice ale unei entităţi să fie supuse derogării de la dispoziţiile Regulamentului:

a. calitatea de membră a pieţei pe care

b. acţionează ca agent principal într-una dintre calităţile definite la punctul 11 de mai sus

c. pentru instrumentul financiar în legătură cu care notifică derogarea.

21. Cu toate acestea, persoanei nu i se solicită să îşi desfăşoare activităţile de formator de piaţă exclusiv în acel loc ori pe acea piaţă sau să fie recunoscută ca formator de piaţă ori furnizor de lichiditate conform regulilor respectivului loc de tranzacţionare sau respectivei pieţe. De asemenea, nu există nicio cerinţă de a avea o obligaţie contractuală separată de desfăşurare a unor activităţi de formator de piaţă. De exemplu, o persoană poate beneficia de derogare prin tranzacţionarea în cadrul unui loc de tranzacţionare sau pe o piaţă pentru a limita riscul pentru poziţii, rezultat din activităţile sale, în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (i) sau articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (ii) din Regulament, desfăşurate în afara locului de tranzacţionare respectiv sau pieţei respective.

22. ESMA consemnează că serviciile Comisiei Europene şi-au prezentat în scris analiza juridică a definiţiei formării pieţei de la articolul 2 alineatul (1) litera (k) din Regulament, care specifică în mod clar că evaluarea fiecăreia dintre condiţiile de mai sus pentru calificarea activităţilor de formator de piaţă trebuie să fie realizată în legătură cu fiecare instrument financiar în parte. Potrivit acestei analize realizate de Comisia Europeană, activităţile de formator de piaţă având ca obiect instrumentele care nu sunt admise la tranzacţionare sau nu sunt tranzacţionate în cadrul unui loc de tranzacţionare, cum este în prezent cazul multor swapuri pe riscul de credit al datoriei suverane, unor obligaţiuni suverane sau unor instrumente financiare derivate care nu sunt admise la tranzacţionare sau nu sunt tranzacţionate într-un loc de tranzacţionare, nu se pot califica pentru derogare în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulament, întrucât cerinţa privind calitatea de membru nu poate fi satisfăcută.

23. Trebuie reţinut faptul că derogarea vizează numai activităţi care, în circumstanţele specifice fiecărei tranzacţii, sunt realizate realmente în calitatea de formator de piaţă, astfel cum este definită aceasta în articolul 2 alineatul (1) litera

(k) din Regulament. Prin urmare, nu se aşteaptă ca persoanele care îşi notifică intenţia de a beneficia de derogare să deţină poziţii scurte importante în legătură cu activităţile de formator de piaţă în alte condiţii decât pe perioade foarte scurte.

24. Activităţile de arbitraj (în special cele executate între instrumente financiare diferite, însă care au drept activ suport aceleaşi valori mobiliare) nu sunt considerate activităţi de formator de piaţă în sensul Regulamentului şi, prin urmare, nu pot face obiectul derogării.

25. Atunci când se desfăşoară activităţi de limitare a riscului în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (iii), mărimea poziţiei obţinute în scop de limitare a riscului trebuie să fie proporţională cu mărimea expunerii protejate, pentru ca aceste activităţi să se califice pentru derogare. Persoana trebuie să poată justifica, la cererea autorităţii competente, motivul pentru care nu a fost posibilă o corespondenţă perfectă între dimensiuni. Diferenţa trebuie să fie în toate cazurile nesemnificativă.

26. Odată ce sunt îndeplinite condiţiile, activităţile de formator de piaţă ale unei entităţi având ca obiect sau având legătură cu instrumentul respectiv pot, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1), face obiectul derogării de la articolele 5, 6, 7, 12, 13 şi 14 din Regulament, adică de la obligaţia de transparenţă în legătură cu poziţiile scurte nete pe acţiuni şi instrumente aferente datoriei suverane, de la restricţiile aplicabile vânzărilor în lipsă fără acoperire de acţiuni şi de instrumente aferente datoriei suverane şi de la interdicţia de a încheia tranzacţii fără acoperire cu swapuri pe riscul de credit al datoriei suverane.

27. Cu toate acestea, activităţile de formator de piaţă pentru swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane nu fac obiectul derogării de la articolul 8 din Regulament, adică de la notificarea către autoritatea competentă a poziţiilor fără acoperire pentru swapurile pe riscul de credit al datoriei suverane, în cazurile în care autoritatea competentă a suspendat restricţia privind astfel de instrumente în conformitate cu articolul 14 alineatul (2).

O derogare în funcţie de instrument

28. Conform articolului 2 alineatul (1) litera (k), activităţile de formator de piaţă, la rândul lor, sunt definite ca acţiuni în calitate de agent principal pentru un instrument financiar. Prin urmare, derogarea în temeiul articolului 17 alineatul (1) se aplică activităţilor având ca obiect un instrument financiar, adică în mod diferit de la un instrument la altul, şi nu trebuie să fie considerată drept o derogare globală pentru activităţile de formator de piaţă, în general. Notificarea transmisă cu ocazia prezentării intenţiei de a utiliza derogarea în temeiul articolului 17 alineatul (1) şi utilizarea în continuare a acestei derogări trebuie, prin urmare, să se refere la un instrument financiar emis de un emitent anume în conformitate cu Regulamentul, adică:

a. acţiunile unui emitent care intră sub incidenţa regimului juridic relevant;

b. un emitent de datorie suverană astfel cum este definit în Regulament.

29. Orice astfel de notificare a derogării trebuie să identifice:

a. în cazul acţiunilor, instrumentul individual pentru care sunt notificate activităţile de formator de piaţă în scop de derogare;

b. în cazul datoriei suverane şi al swapurilor pe riscul de credit al datoriei suverane, după caz, emitentul suveran pentru datoria căruia sunt notificate activităţile de formator de piaţă în scopul derogării.

30. Dacă activităţile de formator de piaţă au drept obiect un instrument financiar, altul decât acţiunile sau instrumentele aferente datoriei suverane, care creează poziţii lungi sau scurte astfel cum sunt definite în articolele 3 şi 4 din Regulament, notificarea trebuie să specifice categoria instrumentului financiar conform părţilor 1 şi 2 din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 918/2012 al Comisiei şi acţiunea corespunzătoare sau emitentul suveran. Este important să se reţină faptul că activităţile având ca obiect acţiunea sau instrumentul aferent datoriei suverane în cauză vor fi supuse derogării numai în măsura în care acestea sunt întreprinse în scopul limitării riscului pentru activităţile de formator de piaţă având ca obiect respectivul instrument financiar, conform articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (iii) din Regulament.

31. Aceste informaţii ar trebui să permită autorităţii competente să decidă, preferabil în funcţie de fiecare instrument sau în funcţie de fiecare emitent suveran, dacă să interzică ori nu aplicarea derogării în temeiul articolului 17 alineatul (7).

32. În scopul derogării în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulament, instrumentele financiare menţionate la punctul 30 sunt înţelese ca fiind acele instrumente financiare listate ale căror poziţii trebuie să fie luate în considerare la calcularea poziţiei scurte nete. Respectiv, în cazul acţiunilor - instrumentele enumerate în partea I din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 918/2012 al Comisiei:

a. opţiuni;
b. warrante acoperite;
c. contracte futures;
d. instrumente legate de un indice;
e. contracte pentru diferenţă;
f. acţiuni/unităţi emise de fonduri de investiţii tranzacţionabile;
g. swapuri;
h. spread bets;
i. pachet de produse de investiţii de retail sau profesionale;
j. instrumente financiare derivate complexe;
k. certificate legate de acţiuni;
l. certificate globale de depozit.

În cazul emitenţilor suverani, instrumentele enumerate în partea 2 din anexa I la Regulamentul delegat (UE) al Comisiei nr. 918/2012:

a. opţiuni;
b. contracte futures;
c. instrumente legate de un indice;
d. contracte pentru diferenţă;
e. swapuri;
f. spread bets;
g. instrumente financiare derivate complexe;
h. certificate legate de datoria suverană.

33. În special, activităţile unei persoane în calitate de formator de piaţă având ca obiect instrumente financiare derivate şi fonduri de investiţii tranzacţionabile (exchange-traded funds, ETF), în cazul cărora activul (activele) suport al(e) instrumentelor financiare derivate şi, respectiv, elementele constitutive ale ETF în cauză sunt instrumente financiare care intră sub incidenţa regimului juridic

relevant, se pot califica pentru derogare în măsura în care tranzacţionarea activelor suport relevante este realizată în scopul limitării riscului pentru activităţile de formator de piaţă având ca obiect instrumentele financiare derivate şi ETF în cauză.

34. Această abordare corespunde textului Regulamentului. Trebuie reamintit, de asemenea, că, în conformitate cu principiile generale privind interpretarea legislaţiei europene, astfel cum sunt aplicate în general, o derogare inclusă într-un text juridic european trebuie să fie interpretată în sens restrâns. Mai mult, orice altă interpretare ar limita eficacitatea Regulamentului - extinzând în fapt fără limită operarea derogărilor.

Obligaţia privind calitatea de membru

35. Orice persoană fizică sau juridică ce intenţionează să beneficieze de derogarea privind activităţile de formator de piaţă şi care notifică autoritatea competentă relevantă cu privire la intenţia sa în acest sens trebuie să fie membru al unui loc de tranzacţionare [respectiv, al unei pieţe reglementate sau al unui MTF, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (14) şi articolul 4 alineatul (15) din MiFID] sau al unei pieţe "echivalente" dintr-o ţară terţă, în care acţionează ca agent principal pentru un instrument financiar în oricare dintre cele două calităţi şi activităţi de limitare a riscului aferente, specificate în articolul 2 alineatul (1) litera (k).

36. În fiecare caz, instrumentul care face obiectul notificării trebuie să fie admis la tranzacţionare sau tranzacţionat în locul ori pe piaţa al cărei membru este persoana respectivă. În ceea ce priveşte instrumentele financiare menţionate la punctul 30, nu este necesară condiţia de a fi membru al locului în care acţiunea sau instrumentul aferent(ă) datoriei suverane în cauză este admis(ă) la tranzacţionare ori tranzacţionat(ă).

VII. Stabilirea autorităţii competente care trebuie să fie notificată

37. Regulamentul specifică autoritatea competentă căreia o persoană fizică sau juridică trebuie să îi notifice intenţia sa de a beneficia de derogare privind activităţile de formator de piaţă ori în calitate de dealer primar autorizat. Cu toate acestea, există o distincţie între o entitate dintr-o ţară terţă neautorizată în Uniune şi alte persoane, autorizate, înregistrate sau care domiciliază în Uniune.

38. În ceea ce priveşte persoanele autorizate în Uniune, autoritatea competentă relevantă (ACR) care trebuie să fie notificată este:

- pentru derogarea privind activităţile de formator de piaţă, autoritatea competentă din statul membru de origine al acelei persoane, aşa cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (i) din Regulament;

- pentru derogarea privind dealerii primari autorizaţi, autoritatea competentă din statul membru al datoriei suverane respective.

39. În cazul unei entităţi dintr-o ţară terţă neautorizată în Uniune (entitate dintr-o ţară terţă), în articolul 17 alineatul (8) din Regulament este definită autoritatea competentă relevantă ca fiind aceea a locului principal de tranzacţionare din Uniune în care efectuează tranzacţii. Prin urmare, dacă o entitate dintr-o ţară terţă intenţionează să beneficieze de derogare privind activităţile de formator de piaţă având ca obiect un anumit instrument financiar sau în calitate de dealer primar, trebuie să notifice autoritatea competentă a locului de tranzacţionare în care îşi desfăşoară majoritatea activităţilor de tranzacţionare în Europa.

40. Entitatea din ţara terţă trebuie să îşi evalueze activitatea din cursul anului precedent pe baza cifrei de afaceri [astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (9) din Regulamentul (CE) al Comisiei nr. 1.287/2006] pentru fiecare loc de tranzacţionare în timpul desfăşurării activităţilor sale de formator de piaţă având ca obiect instrumente financiare în Europa şi executării de operaţiuni în calitate de dealer primar autorizat pe piaţa secundară având ca obiect instrumente aferente datoriei suverane şi trebuie să identifice în care dintre locurile de tranzacţionare europene (respectiv piaţa reglementată sau MTF) este cea mai activă.

41. Aceasta ar asigura fiecărei entităţi dintr-o ţară terţă un punct unic de intrare în Europa, o singură autoritate competentă europeană căreia trebuie să îi adreseze notificarea, indiferent de instrumentul financiar respectiv.

VIII. Principii generale şi criterii de calificare în vederea eligibilităţii pentru derogare

42. Principiile şi criteriile de mai jos nu sunt menite să completeze sau modifice definiţia activităţilor de formator de piaţă[1], ci mai degrabă să stabilească standardele pe care trebuie să le ia în considerare autorităţile competente atunci când apreciază dacă o entitate care notifică o derogare în temeiul articolului 17 alineatul (5) din Regulament are dreptul să beneficieze de aceasta.

[1] În special, aceste criterii nu intenţionează să extindă sau să restrângă domeniul de aplicare al formării de piaţă astfel cum este definit în prezent în MiFID sau cum va fi definit după revizuirea MiFID.

VIII.I. Principii generale

43. O persoană, astfel cum este definită mai sus, care intenţionează să beneficieze de derogarea prevăzută la articolul 17 alineatul (1) din Regulament trebuie:

- să fie membră a unui loc de tranzacţionare în care respectivul instrument financiar este admis la tranzacţionare sau tranzacţionat şi în care desfăşoară o activitate de formator de piaţă în legătură cu respectivul instrument;
- să respecte regulile generale şi cerinţele speciale aplicabile activităţilor de formator de piaţă impuse de locul de tranzacţionare sau de piaţa din ţara terţă, după caz;
- să păstreze evidenţele referitoare la ordinele şi tranzacţiile în legătură cu activităţile de formator de piaţă pentru care solicită derogarea, astfel încât acestea să poată fi identificate cu uşurinţă faţă de activităţile de tranzacţionare în cont propriu;
- să pună în aplicare proceduri interne cu privire la activităţile de formator de piaţă pentru care solicită derogarea, care să permită identificarea imediată a acestor activităţi şi punerea la dispoziţie cu promptitudine a înregistrărilor pentru autoritatea competentă, la cerere;
- să deţină resurse pentru conformitate şi audit eficace şi un cadru care să îi permită să monitorizeze activităţile de formator de piaţă pentru care solicită derogarea;
- să poată demonstra în orice moment autorităţii competente că activităţile sale de formator de piaţă respectă principiile şi criteriile din ghid.

VIII.II. Principiile şi criteriile de calificare care trebuie să fie aplicate prin "oferirea simultană a unor cursuri de cumpărare şi de vânzare ferme de mărime

comparabilă şi la preţuri competitive în scopul asigurării lichidităţii pieţei în mod regulat şi continuu" [articolul 2 alineatul (1) litera (k) punctul (i)]

44. Principiul aplicabil prevalent în cazul tuturor claselor de active este că o entitate, care notifică intenţia de a beneficia de derogare în privinţa activităţilor sale de formator de piaţă în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (i), trebuie să furnizeze lichiditate pieţei în mod regulat şi continuu prin oferirea simultană a unor cotaţii de cumpărare şi de vânzare ferme de mărime comparabilă şi la preţuri competitive. Este important să se observe faptul că cerinţele legate de prezenţă, preţ şi dimensiune nu sunt independente, ci interacţionează unele cu altele. Activităţile de formator de piaţă în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (i) care sunt supuse derogării în temeiul articolului 17 vor fi acelea în cadrul cărora o persoană oferă preţuri competitive şi de mărimi comparabile, în conformitate cu criteriile de calificare specificate, cel puţin pentru prezenţa în timp obligatorie menţionată, după caz.

45. ESMA consideră potrivit să includă în acest ghid criteriile de calificare pe baza cărora autorităţile competente trebuie să evalueze notificările transmise în temeiul articolului 17 alineatul (5) în legătură cu titlurile de capital şi instrumentele financiare derivate având ca activ suport titluri de capital tranzacţionate într-un loc de tranzacţionare. Criteriile pentru alte clase de active care intră sub incidenţa Regulamentului pot fi publicate de ESMA la momentul potrivit. ESMA va ţine seama de concluziile referitoare la Regulamentul privind instrumentele financiare (MiFIR) şi MiFID în legătură cu definiţia activităţii de formator de piaţă, pentru a asigura coerenţa normelor europene. ESMA va continua să monitorizeze evoluţiile pieţei şi ar putea modifica în viitor criteriile de calificare definite.

46. În ceea ce priveşte prezenţa, o persoană care desfăşoară activităţi de formator de piaţă în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (i) trebuie să fie prezentă în registrul de ordine sau să ofere cotaţii într-un loc de tranzacţionare pentru titlurile de capital sau pentru instrumentul/instrumentele financiar(e) derivat(e) având ca activ suport titluri de capital pentru care solicită derogarea, pe o durată suficientă din perioada obligatorie de tranzacţionare. În această privinţă, Regulamentul nu pare să impună o prezenţă neîntreruptă, deşi prevede că prezenţa trebuie să fie regulată şi continuă. Prin urmare, prezenţa pe piaţă trebuie să însemne:

a. desfăşurarea de activităţi care se califică pentru derogare, în fiecare zi în care este deschisă piaţa;

b. transmiterea de ordine care satisfac criteriile menţionate mai jos, cu o frecvenţă rezonabilă, respectiv fără întreruperea activităţii de formator de piaţă pentru o perioadă semnificativă de timp, în cursul unei singure sesiuni de tranzacţionare.

47. În ceea ce priveşte cerinţa de oferire simultană a unor cotaţii de cumpărare şi de vânzare ferme de mărime comparabilă şi la preţuri competitive, Regulamentul nu specifică dacă preţurile comunicate trebuie să fie competitive în mod similar la cumpărare/vânzare. De aceea, ESMA consideră că intervalul de variaţie ofertă-cerere propus de persoana care desfăşoară activităţi de formator de piaţă poate fi asimetric, adică poate fi deplasat în raport cu punctul central al intervalului de variaţie ofertă-cerere de pe piaţă, care este comunicată pentru instrumentul financiar respectiv. Competitivitatea preţurilor poate fi, prin urmare, diferită în ceea

ce priveşte oferta şi cererea la un moment dat, în funcţie de orientarea strategiei, în măsura în care entitatea care desfăşoară activităţi de formator de piaţă respectă obiectivul furnizării de lichiditate pe piaţă. În orice caz, posibila asimetrie nu trebuie să conducă la lipsa de competitivitate a preţului ofertei sau al cererii.

48. Ţinând cont de considerentele de mai sus, în ceea ce priveşte acţiunile care se califică drept acţiuni lichide conform MiFID:

a. o prezenţă regulată şi continuă pe piaţă ar însemna că activităţile de formator de piaţă trebuie să fie desfăşurate fie lunar, fie zilnic, în cel puţin 80% din timpul de tranzacţionare total. Această prezenţă în timp poate fi redusă în cazul unor situaţii de piaţă anormale, astfel cum sunt definite conform regulilor locului de tranzacţionare respectiv. În ceea ce priveşte acţiunile lichide conform MiFID al căror preţ este stabilit exclusiv prin licitaţie într-un loc de tranzacţionare, conceptul prezenţei în timp regulate şi continue nu are un înţeles comparabil cu cel prevalent în cazul acţiunilor a căror tranzacţionare este realizată în mod continuu. În astfel de cazuri, criteriul prezenţei regulate şi continue trebuie să fie evaluat cel puţin pe baza standardelor pentru formatorii de piaţă recunoscuţi/furnizorii de lichiditate pentru instrumentele în cauză, definite de regulile locului de tranzacţionare în care respectivul instrument este admis la tranzacţionare. Pentru a solicita derogarea pentru activităţile de formator de piaţă având ca obiect aceste instrumente, persoana în cauză ar trebui să emită ordine de cumpărare şi vânzare competitive în etapa anterioară deschiderii licitaţiei, astfel încât preţurile sale să fie disponibile când licitaţia se încheie, iar preţul de închidere al instrumentului să fie stabilit;

b. preţurile competitive trebuie să se încadreze în spreadurile maxime ofertă/cerere care sunt impuse formatorilor de piaţă/furnizorilor de lichiditate recunoscuţi conform regulilor locului de tranzacţionare în care sunt comunicate acestea pentru instrumentele respective. În cazul în care locul de tranzacţionare nu prevede reguli referitoare la spreadurile maxime ofertă/cerere pentru formatorii de piaţă sau furnizorii de lichiditate recunoscuţi, se poate face referire la cerinţele prevăzute în regulile pentru formatorii de piaţă/furnizorii de lichiditate recunoscuţi de un alt loc de tranzacţionare în care instrumentul respectiv este tranzacţionat în mod activ. Dacă o astfel de alternativă nu este posibilă, în ultimă instanţă, preţul competitiv trebuie să fie măsurat ca o proporţie din spreadul mediu observat pentru instrumentul respectiv în locul în care este tranzacţionat instrumentul. Orice asimetrie între preţurile de vânzare şi de cumpărare se supune condiţiilor prevăzute la punctul 47 de mai sus;

c. dimensiunea ordinelor comunicate de formatorii de piaţă în registrul de ordine sau de cotaţii nu trebuie să fie mai mică decât cea solicitată în cazul formatorilor de piaţă/furnizorilor de lichiditate recunoscuţi, în baza normelor locului de tranzacţionare în care sunt tranzacţionate acţiunile respective. În cazurile în care locul de tranzacţionare nu prevede norme referitoare la dimensiunea ordinului sau a cotaţiei pentru formatorii de piaţă sau furnizorii de lichiditate recunoscuţi, se poate face referire la cerinţele prevăzute în normele pentru formatorii de piaţă/furnizorii de lichiditate recunoscuţi de un alt loc de tranzacţionare în care instrumentul respectiv este tranzacţionat în mod activ. Dacă o astfel de alternativă nu este posibilă, în ultimă instanţă, dimensiunea ordinelor sau a cotaţiilor publicate în calitate de formator de piaţă trebuie să fie evaluată în raport cu dimensiunea medie de tranzacţionare (DMT) pentru instrumentul respectiv.

49. În ceea ce priveşte acţiunile care nu se califică drept acţiuni lichide conform MiFID şi instrumentele financiare derivate având ca activ suport titluri de capital tranzacţionate într-un loc de tranzacţionare:

a. Obligaţia de a menţine o prezenţă regulată şi continuă pe piaţă trebuie să fie evaluată pe baza standardelor definite în regulile locului de tranzacţionare în care instrumentul respectiv este admis la tranzacţionare pentru formatorii de piaţă/furnizorii de lichiditate recunoscuţi pentru astfel de instrumente.

b. Preţurile competitive trebuie să se integreze în spreadurile maxime de cerere/ofertă pentru formatorii de piaţă/furnizorii de lichiditate prevăzute de locul de tranzacţionare. Orice asimetrie între preţurile de vânzare şi cumpărare se supune aceloraşi condiţii ca cele prevăzute la punctul 47 de mai sus.

c. Dimensiunea ordinelor nu trebuie să fie în mod semnificativ mai mică decât cea solicitată formatorilor de piaţă/furnizorilor de lichiditate recunoscuţi, în baza regulilor locului de tranzacţionare unde sunt tranzacţionate instrumentele respective.

În ceea ce priveşte acţiunile nelichide, în cazul în care locul de tranzacţionare menţionat mai sus nu prevede reguli referitoare la unul dintre criteriile prezentate la literele b ori c pentru formatorii de piaţă sau furnizorii de lichiditate recunoscuţi, se poate face referire la cerinţele prevăzute în regulile pentru formatorii de piaţă/furnizorii de lichiditate recunoscuţi de un alt loc de tranzacţionare unde instrumentul respectiv este tranzacţionat în mod activ.

Dacă o astfel de alternativă nu este posibilă, în ultimă instanţă şi în funcţie de criteriile aplicabile:

- preţurile competitive trebuie să fie măsurate ca o proporţie din spreadul mediu observat pentru instrumentul respectiv în locul în care este tranzacţionat instrumentul sau trebuie să se situeze în final în spreadul maxim de cerere/ofertă prevăzut de locul de tranzacţionare;

- dimensiunea ordinelor sau a cotaţiilor publicate în calitate de formator de piaţă trebuie să fie evaluată în raport cu dimensiunea medie de tranzacţionare (DMT) pentru instrumentul respectiv în locul în care este tranzacţionat acesta.

În ceea ce priveşte instrumentele financiare derivate având ca activ suport titluri de capital, în cazul în care locul de tranzacţionare menţionat mai sus nu prevede reguli referitoare la unul dintre criteriile prezentate la literele a, b şi c pentru formatorii de piaţă sau furnizorii de lichiditate recunoscuţi, se poate face referire la cerinţele relevante prevăzute în regulile pentru formatorii de piaţă/furnizorii de lichiditate recunoscuţi de un alt loc de tranzacţionare, în care un instrument financiar derivat similar este tranzacţionat în mod activ, dacă este cazul.

50. O entitate poate demonstra că satisface aceste criterii prin trimitere fie ex post, la istoricul tranzacţiilor efectuate, fie ex ante, la tranzacţiile pe care intenţionează să le efectueze în viitor.

51. ESMA propune ca autorităţile competente să utilizeze următoarea abordare în ceea ce priveşte evaluarea notificării privind intenţia de a beneficia de derogare:

a. Dacă o persoană poate demonstra că este parte la un contract sau un program privind activitatea de formator de piaţă sau de furnizor de lichiditate cu un loc de tranzacţionare ori un emitent, care satisface sau depăşeşte cele 3 criterii de mai sus, există prezumţia că notificarea trebuie să fie acceptată de către autoritatea

competentă. Trebuie reţinut faptul că indiferent dacă este sau nu parte la contract, persoana respectivă trebuie să satisfacă criteriile relevante conform articolului 2 alineatul (1) litera (k), de exemplu, să fie membră a unui loc de tranzacţionare, să acţioneze ca agent principal etc.

b. Dacă o persoană nu este parte la un contract sau program precum cele descrise mai sus, aceasta trebuie să prezinte dovezi că satisface criteriile menţionate mai sus şi celelalte cerinţe prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (k).

52. În plus, persoana notificatoare trebuie să poată furniza informaţii sau dovezi suplimentare la cererea ad hoc a autorităţii competente. În special:

a. dovezi referitoare la dimensiunea comparabilă a ordinelor;

b. dovezi referitoare la preţurile competitive ale ordinelor;

c. dovezi referitoare la prezenţa regulată şi continuă pe piaţă.

VIII.III. Principiile şi criteriile de calificare care trebuie să fie aplicate când acţionează "în cursul activităţii sale obişnuite prin executarea ordinelor clienţilor sau ca răspuns la solicitările clienţilor de a tranzacţiona" [articolul 2 alineatul (1) litera (k) punctul (ii)]

53. Pe lângă principiile generale prezentate la punctul 43, pentru ca tranzacţiile ca agent principal prin executarea ordinelor clienţilor sau ca răspuns la solicitările clienţilor să reprezinte activităţi de formator de piaţă în sensul Regulamentului, o persoană trebuie să demonstreze autorităţii competente că este o firmă de investiţii, o instituţie de credit, o entitate sau o firmă dintr-o ţară terţă, astfel cum se menţionează la articolul 2 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2004/39/CE, şi că astfel de acţiuni sunt şi vor face parte din "activitatea sa obişnuită".

54. Pentru a se califica pentru derogare în această calitate, formatorii de piaţă trebuie:

a. să furnizeze în mod regulat preţuri clienţilor sau să îşi menţină capacitatea de a furniza o cotaţie, ca răspuns la cererea clienţilor; şi

b. să fie pregătiţi să tranzacţioneze cu clienţii, la cerere.

55. Prin urmare, autoritatea competentă va lua în considerare aspecte precum:

- eventualitatea că persoana respectivă acţionează deja în mod frecvent şi sistematic în legătură cu instrumentul financiar în cauză, atunci când execută ordinele clienţilor sau răspunde la solicitările acestora, şi în ce măsură o face. Dacă activitatea de formator de piaţă se desfăşoară având ca obiect instrumente tranzacţionate ad hoc şi rar, este esenţial ca formatorul de piaţă să fie în orice moment al activităţii sale pregătit şi gata să furnizeze preţuri clienţilor şi să tranzacţioneze ca răspuns la solicitările clienţilor, existând aşteptarea rezonabilă ca acesta să tranzacţioneze orice instrument solicitat de un client. Acestea trebuie să fie instrumente sau categorii de instrumente definite în prealabil, de exemplu, indici principali sau instrumente de pe piaţa reglementată. Prezentarea strategiei de afaceri de bază poate fi utilizată ca o dovadă relevantă în sprijinul eligibilităţii activităţii pentru derogare, în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (ii);

- amploarea activităţii (în legătură cu care este notificată derogarea), în comparaţie cu tranzacţiile în ansamblu în nume propriu ale persoanei;

- situaţiile în care persoana nu acţionează încă în mod frecvent şi sistematic în legătură cu instrumentul financiar respectiv pentru a executa ordinele clienţilor sau pentru a răspunde la solicitările clienţilor;

- eventualitatea că persoana se aşteaptă în mod rezonabil să procedeze astfel în viitor, şi are motive pentru o astfel de aşteptare şi premise de afaceri care o justifică (inclusiv în raport cu tranzacţionarea pentru clienţi având ca obiect alte instrumente financiare). Aşteptarea rezonabilă privind tranzacţionarea având ca obiect un instrument financiar anume poate fi menţionată într-o notificare către autorităţile competente.

VIII.IV. Limitarea anticipată a riscului în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (iii)

56. O entitate care acţionează ca agent principal anticipând ordinele sau solicitările clienţilor a căror materializare o aşteaptă în viitorul apropiat poate beneficia de derogarea de formator de piaţă în măsura în care limitarea anticipată a riscurilor este necesară pentru desfăşurarea activităţilor reale de formator de piaţă şi nu este întreprinsă din alte motive, de exemplu motive speculative. Dacă nu se primeşte ordinul sau solicitarea anticipată a clientului de furnizare a unei cotaţii, poziţia acumulată prin limitarea anticipată a riscului trebuie să fie lichidată în mod prompt şi organizat (şi, în orice caz, imediat ce este fezabil).

57. Formatorul de piaţă trebuie să poată demonstra că tranzacţionarea în anticiparea solicitării clienţilor este corelată cu tranzacţiile efectuate în cursul desfăşurării activităţilor de formator de piaţă în orice moment.

IX. Procedura de derogare

58. Utilizarea derogării conform Regulamentului se bazează pe obligaţia de notificare a intenţiei. Nu este o procedură de autorizare sau licenţiere. Cu toate acestea, autoritatea competentă notificată poate interzice derogarea, fie în momentul notificării, fie ulterior, dacă aceasta consideră că nu mai sunt îndeplinite condiţiile de derogare.

59. Luându-se în considerare aria geografică extinsă a derogării pentru un instrument financiar specific şi impactul potenţial asupra pieţelor europene, autoritatea competentă unică ce primeşte notificarea pentru respectivul instrument răspunde pentru decizia sa referitoare la interzicerea sau neinterzicerea utilizării acesteia.

60. În plus, conform Regulamentului, răspunderea pentru interzicerea utilizării derogării revine autorităţii competente notificate. Prin urmare, ESMA consideră că orice decizie luată de autoritatea competentă respectivă de a refuza unei persoane derogarea trebuie să fie justificată şi formulată în scris.

61. În funcţie de legile şi reglementările naţionale, chiar dacă Regulamentul nu prevede acest lucru, o autoritate competentă notificată referitor la intenţia de a beneficia de o derogare poate răspunde oficial persoanei care transmite notificarea că nu are obiecţii cu privire la derogarea respectivă.

62. În acest context, este, prin urmare, esenţial să se aplice în mod armonizat dispoziţiile Regulamentului referitoare la (a) notificarea intenţiei de beneficiere de derogare, (b) conţinutul acesteia, (c) abordarea privind prelucrarea notificărilor primite de autorităţile competente respective şi (d) abordarea privind evaluarea condiţiilor de derogare, care poate conduce la decizia luată de o autoritate

competentă de a interzice utilizarea derogării, incluzând criteriile care trebuie să fie luate în considerare, fie în momentul notificării iniţiale, fie ulterior.

Notificarea intenţiei

63. Abordarea comună privind cerinţele de informaţii menţionate în notificarea intenţiei de a utiliza derogarea trebuie să fie echilibrată astfel încât să asigure primirea de informaţii suficiente de către autorităţile competente. Aceste informaţii trebuie să le permită să pună în aplicare o procedură eficientă de evaluare a notificării şi, în acelaşi timp, să evite impunerea unor cerinţe de notificare disproporţionate persoanelor care intenţionează să beneficieze de derogare.

64. Notificarea trebuie să fie transmisă autorităţii competente relevante în format electronic, conform modelului furnizat în anexele I şi II, în limba acceptată de autoritatea competentă din respectivul stat membru, iar primirea acesteia trebuie să fie confirmată în scris, dacă se impune acest lucru prin cadrul legal şi de reglementare din statul membru respectiv. Dacă sunt transmise documente suplimentare, acestea pot fi redactate într-o limbă uzuală în domeniul finanţelor internaţionale.

65. În funcţie de tipul de derogare (pentru dealeri primari autorizaţi sau activităţi de formator de piaţă), entitatea notificatoare trebuie să furnizeze informaţiile următoare:

a. în ceea ce îi priveşte pe dealerii primari autorizaţi:

i. datele de identificare ale părţii notificatoare;

ii. datele de identificare ale persoanei de contact aparţinând părţii notificatoare;

iii. copie a acordului/recunoaşterii semnate cu un emitent suveran sau o persoană care acţionează în numele acestuia.

b. în ceea ce priveşte activităţile de formator de piaţă:

iv. datele de identificare ale părţii notificatoare;

v. datele de identificare ale persoanei de contact aparţinând părţii notificatoare;

vi. statutul părţii notificatoare:

1. instituţie de credit;

2. firmă de investiţii;

3. entitate din ţară terţă; sau

4. firmă, după cum se menţionează la articolul 2 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2004/39/CE.

vii. piaţa al cărei membru este persoana notificatoare;

viii. o descriere a activităţilor, menţionându-se calitatea specifică în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (k) din Regulament:

1. calitatea în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (i);

2. calitatea în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (ii) şi natura serviciilor de facilitare pentru clienţi:

a. executarea ordinelor iniţiate de clienţi;

b. răspunsul la solicitările de tranzacţionare ale clienţilor.

ix. pentru fiecare calitate, instrumentul/instrumentele financiar(e) în legătură cu care este notificată intenţia de a utiliza derogarea. Aceasta se poate realiza sub forma unei liste cu instrumentele financiare individuale sau a unei specificări clare a instrumentelor utilizate (de exemplu, FTSE 100 la o dată specifică), cu condiţia să rezulte o listă finală de instrumente specifice şi să permită autorităţii competente

să identifice în mod clar toate instrumentele individuale pentru care se declară derogarea;

x. în cazul existenţei unui acord contractual de furnizare a serviciilor de formator de piaţă - descrierea principalelor atribuţii şi activităţi în baza contractului sau o copie a contractului;

xi. dacă activităţile de formator de piaţă sunt desfăşurate având ca obiect instrumentele menţionate la punctul 30, de exemplu, ETF, instrumentele financiare derivate listate etc. - categoria corespunzătoare de instrumente financiare conform părţilor 1 şi 2 din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 918/2012 al Comisiei;

xii. dacă nu se poate face dovada niciunei activităţi anterioare de formator de piaţă în legătură cu un instrument financiar anume (de exemplu, IPO, intenţia de a începe o nouă activitate de formator de piaţă în legătură cu un nou instrument financiar etc.):

1. în ceea ce priveşte activităţile de formator de piaţă în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (i) - indicarea volumelor zilnice anticipate ale activităţilor de formator de piaţă având ca obiect un instrument financiar;

2. în ceea ce priveşte activităţile de formator de piaţă în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (k) punctul (ii) - indicarea volumelor săptămânale anticipate ale activităţilor de formator de piaţă având ca obiect un instrument financiar.

66. În ceea ce priveşte derogarea ca dealer primar autorizat sau pentru activităţile de formator de piaţă, statutul părţii notificatoare (firmă de investiţii, instituţie de credit, membru al pieţei) reprezintă o condiţie care trebuie să fie evaluată în mod clar şi verificată pe baza dovezilor care trebuie să fie furnizate de entitatea notificatoare.

67. Trebuie reţinut faptul că o astfel de evaluare poate fi mai complexă în cazul entităţilor din ţări terţe: pe lângă verificarea faptului că piaţa din ţara terţă a solicitantului este declarată echivalentă, pot fi necesare cooperarea şi schimbul de informaţii cu autorităţile de reglementare din ţara terţă, iar acestea se vor realiza conform dispoziţiei de la articolul 38 din Regulament.

Monitorizarea condiţiilor de derogare

68. În conformitate cu articolul 17 alineatul (9) şiarticolul 17 alineatul (10), o persoană care a transmis o notificare în temeiul articolului 17 alineatul (5) sau (6) va notifica cât mai curând posibil în scris autoritatea competentă relevantă dacă au intervenit schimbări care afectează eligibilitatea respectivei persoane de a beneficia de derogare. Pe baza schimbărilor notificate, autoritatea competentă va evalua în termen de două săptămâni dacă activităţile relevante se califică în continuare pentru derogare.

69. În cadrul abordărilor şi practicilor de supraveghere comune, autorităţile competente pot întreprinde din proprie iniţiativă controale tematice, pentru a verifica în orice moment dacă activităţile desfăşurate de persoana fizică sau juridică satisfac condiţiile de derogare.

Situaţia specifică a măsurilor de urgenţă

70. Dacă, în circumstanţe excepţionale, o autoritate competentă adoptă o măsură temporară, exercitându-şi competenţele în temeiul capitolului V secţiunea 1 din Regulament, care depăşeşte domeniul de aplicare uzual, aceasta poate decide să aplice o derogare pentru activităţile de formator de piaţă sau de dealer primar autorizat în raport cu măsurile respective. Aceasta reprezintă o atribuţie

opţională a autorităţii care adoptă măsura respectivă. În special, autoritatea competentă poate face uz de o anumită libertate de apreciere în acordarea unei asemenea derogări. Fără a aduce atingere specificării altor derogări de către autoritatea competentă, dacă se aplică o derogare activităţilor de formator de piaţă, acestea din urmă trebuie să fie înţelese astfel cum sunt definite în Regulament.

Cooperarea între autorităţile competente

71. Conform dispoziţiilor Regulamentului, derogarea este acordată de autoritatea competentă relevantă pentru persoana notificatoare şi, în cazul unei entităţi dintr-o ţară terţă, de autoritatea competentă pentru locul de tranzacţionare în care au loc majoritatea tranzacţiilor sale şi trebuie să fie acceptată în întreaga Uniune.

72. Cu toate acestea, este posibil ca, în cazul anumitor instrumente financiare, autoritatea competentă locală a pieţei (care este autoritatea din ţara gazdă pentru persoana notificatoare) să primească date mai cuprinzătoare în scopul verificării performanţei reale a activităţilor de formator de piaţă în legătură cu care i se acordă derogarea persoanei în cauză. Respectiv, în cursul îndeplinirii funcţiei sale de supraveghere zilnică a activităţilor de tranzacţionare pe piaţa locală, autoritatea din ţara gazdă poate descoperi dovezi ale posibilei nerespectări a condiţiilor de derogare pentru activităţile de formator de piaţă de către o persoană anume. Într-un astfel de caz, autoritatea din ţara gazdă va prezenta dovezile respective autorităţii din ţara de origine.

73. După luarea în considerare şi analizarea dovezilor furnizate, autoritatea din ţara de origine va coopera în continuare, în conformitate cu articolele 35 şi 37 din Regulament.

74. Dezacordurile dintre autorităţile competente vor fi soluţionate conform dispoziţiilor articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.095/2010 privind ESMA.

X. Măsuri tranzitorii

75. Conform articolului 17 alineatul (14) din Regulament, notificarea unei autorităţi competente se poate efectua în orice moment în perioada de 60 de zile calendaristice înainte de data de 1 noiembrie 2012. Cu toate acestea, notificările efectuate înainte de intrarea în vigoare a ghidului şi care nu sunt conforme cerinţelor prevăzute în prezentul document vor fi examinate şi evaluate pe baza prevederilor ghidului, în termen de 6 luni de la punerea în aplicare a ghidului.

76. Trebuie reţinut faptul că Regulamentul nu conţine o clauză de anterioritate privind derogările pentru activităţile de formator de piaţă acordate înainte de aplicarea acestuia. Prin urmare, entităţile ale căror activităţi au fost supuse derogării de la regimurile juridice naţionale de vânzări în lipsă, înainte ca Regulamentul să devină aplicabil, trebuie să notifice în scris autorităţile competente relevante despre intenţia lor de a beneficia de derogare în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulament.

ANEXA I

Notificarea intenţiei de a beneficia de derogare în temeiul articolului 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit

1	**Date de identificare ale PĂRŢII NOTIFICATOARE**	
a)	Prenume NUME Denumirea completă a companiei	
b)	Cod BIC (dacă titularul dispune de unul)	
c)	Ţara	
d)	Adresa	
2	**Persoana de contact**	
a)	Prenume Nume	
b)	Număr de telefon	
c)	Număr de fax	
d)	Adresă de e-mail	
3	**Instrument financiar**	
	Descrierea emitentului suveran al instrumentului aferent datoriei [Vă rugăm să furnizaţi informaţii pe o foaie de calcul specifică enumerând emitentul/ emitenţii suveran(i) în format CSV.]	

Data şi semnătura . . . . . .
. . . . . .

IMPORTANT:
Acest formular de notificare este valabil numai dacă este transmis împreună cu o copie a acordului/recunoaşterii semnate cu un emitent suveran sau cu o persoană acţionând în numele acestuia.

ANEXA II

Notificarea intenţiei de a beneficia de derogare în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit

1	**Date de identificare ale PĂRŢII NOTIFICATOARE**	
a)	Prenume NUME Denumirea completă a companiei	
b)	Cod BIC (dacă titularul dispune de unul)	
c)	Ţara	
d)	Adresa	
2	**Persoana de contact**	
a)	Prenume Nume	
b)	Număr de telefon	
c)	Număr de fax	
d)	Adresă de e-mail	
3	**Date de identificare ale formatorului de piaţă**	
a)	STATUT [al părţii notificatoare (instituţie de credit, firmă de investiţii, entitate sau firmă dintr-o ţară terţă, după cum se menţionează la articolul 2 alineatul (1) litera (l) din Directiva 2004/39/CE)]	
b)	CALITATEA DE MEMBRU PE PIAŢĂ [loc(uri) de tranzacţionare, dacă există calitatea de membru]	
c)	DESCRIEREA DETALIATĂ A ACTIVITĂŢILOR CONFORM ARTICOLULUI 2 ALINEATUL (1) LITERA (k) sau INDICAREA ACTIVITĂŢILOR ANTICIPATE CONFORM ARTICOLULUI 2 ALINEATUL (1) LITERA (k)	
d)	INSTRUMENT(E) FINANCIAR(E) (Vă rugăm să furnizaţi informaţii pe o foaie de calcul specifică în format CSV.)	
	(i) INSTRUMENT (acţiune, emitent suveran de instrument de datorie, swapuri pe riscul de credit al datoriei)	
	(ii) CATEGORIA INSTRUMENTULUI pentru care sunt desfăşurate activităţile de formator de piaţă, numai dacă este diferită de (i) (prin desemnarea instrumentului financiar/activului suport)	
e)	DESCRIEREA ÎNŢELEGERII CONTRACTUALE (principalele atribuţii şi activităţi)	

Data şi semnătura . . . . . .
. . . .

ANEXA III

Formatul foii de calcul (fişier csv) care trebuie să fie utilizată împreună cu formularele de notificare a intenţiei de a beneficia de derogare în temeiul articolului 17 alineatul (1) şi articolului 17 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă şi anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit

Denumirea autorităţii competente informatoare:
Numele persoanei notificatoare:
Cod ID* (de exemplu, BIC):
***** Vă rugăm să specificaţi ce cod furnizaţi dacă acesta nu este codul BIC.

Pentru acţiuni

Nr.	ISIN	Numele emitentului	Calitatea de membru al pieţei [articolul 17 alineatul (1)]
1.			
2.			
3.			
4.			
. . .			

Pentru obligaţiuni suverane

Nr.	Numele emitentului suveran	Calitatea de membru al pieţei [articolul 17 alineatul (1)]
1.		
2.		
3.		
4.		
. . .		

Pentru swapuri pe riscul de credit al datoriei suverane

Nr.	Numele emitentului suveran	Calitatea de membru al pieţei [articolul 17 alineatul (1)]
1.		
2.		
3.		
4.		
...		

Pentru alte instrumente decât acţiuni, instrumente aferente datoriei suverane sau swapuri pe riscul de credit al datoriei suverane, care creează poziţii scurte sau lungi

Nr.	Categorie [părţile 1 şi 2 din anexa I la Regulamentul delegat (UE) nr. 918/2012 al Comisiei]	Instrumentul financiar activ suport
1.		
2.		
3.		
4.		
. . .		